

התנפצות הפרדיגמות

written by דוד מ' וינברג | 23.10.2023

המדיניות הביטחונית והמדינית של ישראל לעולם לא תחזור להיות מה שהייתה. הפלישה הג'יהאדיסטית לישראל ריסקה לא רק חיים רבים, אלא גם אשליות רבות. מעשי הטבח שביצע חמאס בשמחת תורה השמידו גם תפיסות קונבנציונליות, שכבה אחר שכבה, וניפצו לרסיסים עשרות שנים של פרדיגמות כזובות וחשيبة אסטרטגיית שגوية.

שורה ארוכה של תפיסות מדיניות ופרדיגמות הוכחו כשגוויות, דמיוניות, והזויות ובאופן קטלני. אולם להtanפצות הטרגית שלhn יש גם תועלת חשובה. המדיניות השגوية והפרדיגמות הכווצות תחולפנה בנסיבות מדיניות חפות חיים.

התנפצת האמונה שניתן יהיה לצרף למשפחת העמים או להכיל את הרפובליקה האסלאמית של איראן, ואת צבאות שלוחיה חמאס וחיזבאללה, המופקדים על ביצוע רצח עם בישראל. להפץ, יש לrisk אותם. גם לפלסטינים ولלבנונים מגיע לשחרר מציפורני ארגוני הטרור הללו.

התנפצת התאוריה שבקבות קיחת השליטה על שני מיליון תושבי עזה חמאס יהפוך ל"אחראי", "מתוון" או "בוגר" יותר. זה לא קרה.

התנפצת תאוריית השлом הכלכלי, שהניחה כי שגשוג לפלסטינים ישמש כחיסון נגד אידאולוגיה אסלאמית קיצונית וחינוך לרצח עם. מיליוןים, וכנראה מיליארדים, של דולרים לפיתוח כלכלי שהרעים העולם על הפלסטינים בעזה, והוזרמו מקטאר במזודות לעזה, רק חיזקו את המפלצת. יש לעזר את כל אפיקי המימון של חמאס.

התנפצת התפיסה שישראל יכולה "לצמצם את הסכוך" או "לממן תמריצים לאלים" באמצעות מתנות לחמאס בדמות עשרות אלפי התיירות עבודה ישראליים לאוכלוסייה עזה, או על ידי הקלות המתירות כניסה עשרות אלפי טונות של סחורות אזרחות והומניטריות לעזה מדי יום, או על ידי מכירת גז, חשמל ומים למשלת חמאס. ישראל חייבת להתנק מכל אחריות לפלסטינים ברצועה עזה, עד לחיסול חמאס.

התנפץ הנוהג של התקשות והדיפלומטיה המערבית המתחסדת לבנות את חמאס ארגון "AMILITNET", ואת הכוחות החמושים שלו "AMILITCIOT". חמאס הוא דاعש, ולוחמיו כמוום חיילי האיניצגרוף הנאציים. ישראל צריכה לגנות דיפלומטיים ועתונאים שעדיין משתמשים ברוב חיצפות במונחים המעורפלים והפחדניים.

התנפצת התפיסה הכווצת שלפיה הסכוך של הפלסטינים עם ישראל הוא על "ההתקנחות הבלתי חוקיות בשטחים הפלסטינייםכבושים", כלומר היישובים הישראליים בעזה וביהודה ושומרון. הסכוך הוא על כל "ההתקנות" יהודית בארץ ישראל, ובכלל זה על קיבוץ בארי, כפר

אביב, נתיב העשרה, CISOPIM, שדרות וכרם שלום. וגם על תל אביב, באר שבע, חיפה וירושלים. ועל כל מקום שציונים מעיזים לגור בו בארץ אבותיהם. המכשול לשלום הוא לא "התנחות" ישראליות אלא האסלם הרדייקלי, והלאומיות הפלסטינית הדוגלת בהשמדה.

הتنוף "פתרון שתי המדינות" בעtid הנראה לעין, והתפיסה שלפיה מדינה פלסטינית אחת או שתיים לצד ישראל יביאו ליציבות, ביטחון ושגשוג לכטול. חמאס חיסל בצורה משכנת את ההשערה ²⁸ שתמיד הייתה שבירית אבל עד כה נחשבה אמינה ²⁹ שפתרון כזה יהיה הטוב ביותר. לפחות בדור הנוכחי, ישראל לא תוכל לסבול מדינה פלסטינית מלאה לצידה. כל מדינה צאו עלולה להפוך, וסביר שתהפוך, למדינת חמאס.

הتنפה ההנחה שיום אחד מchmod עבאס יוביל להיות שותף לשלום. עבאס לא השמיע ولو קורטוב של שאט נפש כלפי התקפת חמאס השבוע, שלא לדבר על גינוי מפורש. הבה נודה על האמת, נראה שאין היום הבדל של ממש בין מטרות תנועת החמאס והפת"ח.

הتنפה גישת אובמה-ביידן המכירה בא"זותה הלגיטימית של איראן לתקפיך דומיננטי באזור, כולל הזכות להעשרה גרעינית, ובמקביל להכיר באינטרסים האיראניים "הצדדים" בסוריה, עיראק, לבנון, תימן ובשטחים הפלסטיינים. אובמה כינה זאת "הিיערכות מחדש באזור, הרואה באיראן כוח חיובי, מתוך הנחה מטופשת ומקוממת שאיראן תהיה עצמה השומרת על הסטוס קוו".

הتنפה בקול גדול ההסתמכות של צה"ל על טכנולוגיה כדי להבטיח את הביטחון בגבולות, החל מחילונים, לוויינים ומצל"טים ועד לנדרות משוכללות, מחסומים תת-קרקעיים מתוחכמים ומערכות חדשות להגנה מטילים.

רק חשבו על כל אותן חיליות צעירות וחכימות שיושות מול מסכי המחשב שלhn במטה הפיקוד המרחבי של צה"ל בעזה, ועקבות אחר כל שועל ומאורת שועל של האויב; התכפיות, שזו לשבחים מקצינים ישראלים ולמחמות במאות סרטוניים מהללים, נטהו בידי חמאס כבר בשעה הראשונה של הפלישה, והטכנולוגיות שלhn נוטרו בקלות.

רק חילils שיורים כדורים אמייתיים המחלשים את האויב יכולים להבטיח ביטחון. ישראל צריכה יותר חילils התקפיים עם כוח אש קטלני.

הتنפה ההנחה ש"סבירים" תקופתיים ישמרו שהאויב לא ירים ראש; קרי, ההנחה שכמה סבבים קצרים של תקיפות כירורגיות ממוקדות על מחסני נשק של חמאס (תו"ך זהירות יתרה שלא לפגוע במבנים סטטיים) יספקו כדי לשמר על הארגון מוחלש ומורתע. נראה שלא. לכן, לא עוד הליכה ספרדית על קצוות האצבועת, עם תקיפות כירורגיות זהירות להחריד.

הتنפה התקווה שהעולם יוכל אי פעם להחיל את "הדין ההומניטרי הבינלאומי" ואת מה שמכונה "דין מלחמה" על אובייה של ישראל. התנפה התפיסה שלפיה המסגרות יפות הנפש

והגמותיות הללו תוכלנה להמשיך לקשר את ידיה של ישראל מאחוריו גבוה כאשר זה"ל יוצא למתקפה.

ישראל אינה יכולה להרשות לעצמה תגובה "מידתית" לחמאס. היא חייבת להפעיל כוח לא פרופורציונלי כדי לחסל את האויב. איראן, חמאס, ותומכיהם באירופה יאיימו על ישראל בבית הדין הפלילי הבינלאומי. שייאיימו. קצנו בכל אותם עורכי דין ושופטים בינלאומיים מוטים וצבועים שיודעים להפליל רק את ישראל.

זכרו שככל אותם שופטים רברבים גינו את ישראל על השימוש שעשתה בכוח על מנת לעזר את הניסיונות הקודמים של חמאס לפרוץ את הגבול. בעיניהם, כל תגובה ישראלי לאוום מצד חמאס היא בלתי חוקית, בלתי מוסרית ובלתי מידתית.

התנפצה הנטיה הישראלית הקבועה להתנצל; הצורך הישראלי המושרש לטרץ תירוצים למבצעים הצבאיים וליפויות אותם; ההכפפה של החלטות הביטחוניות של ישראל לרצונה לשומר על "תדמית" טוביה בעולם, ולאילוצי "ההסבירה" הקדוצה או הדיפלומטיה הציבורית המונומסת. לא עוד.

ישראל נלחמת כתעט על חייה נגד אויבים המבקשים את השמדתה, והموכנים לעروف ולאנוס בדרכם להשיג זאת דרך כל בית ישראלי. ישראל אינה יכולה להרשות לעצמה להמשיך לשחק יפה בארגז החול, מתוך דאגה ל"תדמית" שלה בסלוניים הליברליים של פריז או ניו יורק.

חמאס לא ניפץ את התקווה ואת האפשרות המתגבשת לשלוום מזרח-תיכוני רחב בין ישראל למדיינות ערב החשובות ביותר. העובדה שבקרוב חמאס לא יתקיים עוד, תהפוך את השלוום לאפשרי וכדי יותר.

המאמר התפרסם בזמן ישראל 23.10.2023. מאמר המקור הופיע באנגלית ב-ירושלים פост 13.10.2023 ובישראל היום 15.10.2023.